ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑΤΙΑ)
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ„

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ Γ'.ΑΡ. 737

ΠΕΜΠΤΗ
15
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1927
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 7 Λ.36 ΔΥΣΙΣ ΗΛ. ΩΡ. 4 Λ.5
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 19.4 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 15.4 ΜΕΣΗ
ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΤΡΙΑ. ΑΝΕΜΟΙ: ΑΙΓΑΙΟΥ ΙΟΝΙΟΝ ΝΟΤΙΟΙ ΑΣΘΕΝΕΙΣ, ΘΑΛ. ΑΙΓΑΙΟΝ ΙΟΝΙΟΝ ΤΕΤΡΑΓΜΕΝΗ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 754.4

ΕΠΙΛΕΚΤΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΙ

Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΙΤΑΛΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΛΟΓΟΥ κ. ΤΟΥ ΓΙΕΛΜΟΥ ΦΕΡΡΕΡΟ

Αἱ ὑποθέσεις τῆς Ρωσσίας περιπλέκονται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, τοὐλάχιστον αὐτὴ εἶνε ἡ ἐντύπωσις τοῦ ἀπομεμακρυσμένου παρατηρητοῦ τῆς Δύσεως. Μόνον βέβαιον εἶνε ὅτι μία σοβαρὰ κρίσις προέκυψεν εἰς τοὺς κόλπους τοῦ ἀντιθέτου κόμματος. Ἡ διαφωνία αὐτὴ προέρχεται ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ χρονολογουμένη ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Λένιν, ἤρχισε ὀλίγον κατ' ὀλίγον νὰ ἐκδηλώνεται. Ἀλλὰ ποῖοι εἶνε οἱ βαθύτεροι λόγοι τῆς διαφωνίας καὶ κατὰ πόσον αὐτὴ ἐκφράζει τὴν αὐτὴν πρέπει νὰ θέσῃ τὸ καθεστὼς, αὐτὸ ἀποτελεῖται ἀπὸ στοιχεῖα πολλὰ καὶ διαφόρα· ἀλλὰ τὸ κυριώτερον εἶνε ὅτι ὑπάρχει ἕνα νόμιμον τίτλον ἢ τὴν ἀρμοστέον, τὴν ὁποίαν δύνανται κανεὶς ν' ἀμφισβητήσῃ «ἀρχὴν τῆς νομιμότητος». Μία Κυβέρνησις θεωρεῖται νόμιμος καὶ τὸ δικαίωμα νὰ κυβερνᾷ ὅταν εἶνε ἐν τάξει μὲ τὴν ἀρχὴν τῆς νομιμότητος —τὴν διαδοχὴν εἰς τὰς μοναρχίας, τὴν ἐκλογὴν εἰς τὰς δημοκρατίας—ἡ ὁποία ἐπιβεβαιοῦται ὑπὸ τῆς συνειδήσεως τῆς ὑπηκοΐας.

Ποία εἶνε ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς, ἡ θέσις τῆς σημερινῆς Ρωσσικῆς Κυβερνήσεως; Ἡ θέσις μιᾶς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία, ἐπειδὴ δὲν ἔχει τὸν ἀναγκαῖον ἀριθμὸν ψήφων, τὸν ἀνεγνωρισμένον ὑπὸ τῆς μεγάλης πλειοψηφίας, ἐπεβλήθη καὶ διατηρεῖται διὰ τῆς ἰσχύος. Οὐδεὶς θὰ ἐπιμείνῃ διότι ἡ Κυβέρνησις τῶν Τσάρων ἦτο ἐνθεωρεῖτο ἐπὶ αἰῶνας ὁλοκλήρους ὡς νόμιμος Κυβέρνησις. Ἡ δυναστικὴ ἀρχὴ εἶχεν ἀκόμη τῷ 1917 τοιαύτην δύναμιν ἐν Ρωσσίᾳ καὶ ὡς ἀντιληφθῶμεν ἐν τῆς Ἐπαναστάσεως οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ σοσιαλιστικοῦ κόμματος δὲν ἐπίστευον ὅτι ἦτο δυνατὴ ἡ πτῶσις τῆς δυναστείας. Τὰ γεγονότα ἀπέδειξαν ὅτι ἡ δύναμις αὐτὴ δὲν ἦτο ὅσον μεγάλη ἐφαίνετο, ἀλλ' ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως, τὰ φαινόμενα, ἐφ' ὅσον φαίνονται πραγματικά, θεωροῦνται καὶ ὡς πραγματικότητες.

Ἡ Συνταγτικὴ τοῦ 1917, ἐὰν δὲν ἐπεβάλλετο διὰ τῆς βίας, θὰ ἠδύνατο νὰ ἀνεγνωρισθῇ μὲ ἕνα νόμιμον τίτλον, ἀνεγνωρισμένον ὑπὸ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Δύσεως: τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ, τὴν ἐκδήλωσιν τῆς καθολικῆς ψηφοφορίας. Θὰ ἦτο ἀνόητον ἐὰν ἐπίστευε κανεὶς ὅτι ἡ ἀρχὴ αὐτὴ τῆς νομιμότητος θὰ εἶχε διὰ τὰς Ρωσσικὰς μάζας οἱανδήποτε ἀξίαν ἔχει εἰς τὰς χώρας, εἰς τὰς ὁποίας τὸ ἀντιπροσωπευτικὸν σύστημα ὑφίσταται ἀπὸ αἰώνων, καθὼς εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἀγγλίαν. Ἐν τούτοις ἠμποροῦμεν νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἐὰν ἔξω ἡ Συνταγματικὴ, ἡ νομιμότης της καὶ κατ' ἀκολουθίαν τὸ δικαίωμα νὰ διοικῇ θὰ ἠδύνατο ν' ἀναγνωρισθῇ γενικῶς, διότι εἶχε καταρθώσει νὰ δημιουργήσῃ καὶ νὰ ἐγκαινιάσῃ, μὲ ὅλας τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ μειονεκτήματά της, μίαν δημοκρατικὴν Κυβέρνησιν ἐπὶ τοῦ ὑποδείγματος τῶν Δυτικῶν Δημοκρατιῶν. Ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπάρξεως μιᾶς νομίμου Κυβερνήσεως, ἡ δυσκολία τῆς ἐξευρέσεως μιᾶς ἄλλης ἀρχῆς νομιμότητος, τὸ παράδειγμα τῶν γειτόνων χωρῶν τῆς Εὐρώπης θὰ ἠδύναντο νὰ χρησιμεύσουν ὡς στηρίγματα τοῦ νέου καθεστῶτος.

Ἡ δικτατορία τοῦ προλεταριάτου, ἐξ ἀνάγκης τῆς ὁποίας κυβερνοῦν τὰ Σοβιὲτ, εἶνε, ἀντιθέτως, μία καινοτομία, διὰ τὴν ὁποίαν οὔτε σύστημα ἰδεῶν καθωρισμένων ὑπάρχει, οὔτε μακρὰ ἱστορικὴ πεῖρα, οὔτε ἡ ἐπιδοκιμασία μεγάλου ἀριθμοῦ πνευμάτων. Εἶνε ἡ θεωρία, ἡ τόσον ἄλλως τε ἀσαφὴς καὶ ἀκαθόριστος, ἑνὸς Γερμανοῦ συγγραφέως, ὁ ὁποῖος ἀνεπτύχθη μέσα εἰς πεπτυκνωμένην ἀτμόσφαιραν, ἡ ὁποία προπαρεσκεύασε τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 48. Βγαλμένη μέσα ἀπὸ βιβλία, εἰς τὰ ὁποῖα ἐκοιμᾶτο ἐπὶ τεσσαράκοντα καὶ πλέον ἔτη, καὶ ἐφαρμοσθεῖσα αφνιδίως καὶ ἐν διαστήματι μιᾶς ἡμέρας εἰς τὴν παλαιὰν αὐτοκρατορίαν τῶν Τσάρων, τὴν ἠδη ἀσαφῆ καὶ τόσον ὀλίγον καθωρισμένην, πῶς ἦτο δυνατὸν νὰ ἀναγνωρισθῇ ὡς νόμιμος τίτλος μιᾶς νομίμου ἐξουσίας ὑπὸ τῶν ἑκατομμυρίων τοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος οὐδέποτε ἤκουσέ τι περὶ αὐτῆς;

Ἡ Κυβέρνησις τῶν Σοβιὲτ δὲν ἠμπορεῖ νὰ στηρίζεται ἐπὶ μιᾶς ἀρχῆς διεφθωσμένης ἀνεγνωρισμένης, ἀλλὰ διὰ τῆς βίας καὶ μόνον. Τὸ γεγονὸς τοῦτο μᾶς ἐπιτρέπει νὰ τὴν θεωρῶμεν ὡς ἐφήμερον καὶ ἐλάχιστα σταθεράν. Συνεπῶς μόνον εἰς τὴν ἀδυναμίαν της αὐτὴν πρέπει ν' ἀποδώσῃ κανεὶς τὰς ἐσωτερικὰς κρίσεις, αἱ ὁποῖαι τὴν κλονίζουν. Ὁλόκληρος ἡ ἱστορία τοῦ δεκάτου ἐνάτου αἰῶνος ἀποδεικνύει ὅτι εἰς τὸν πολιτισμόν μας δὲν ὑπάρχει πολιτικὴ σταθερότης ἐκεῖ ὅπου αἱ ἀρχαί, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται τὸ Κράτος, δὲν εἶνε ἀνεγνωρισμέναι καὶ παραδεδεγμέναι ὑπὸ τῆς μεγάλης πλειονότητος. Διὰ ποῖον λόγον ἡ Γαλλία ἦλλαξεν ἀπὸ τοῦ 1789 μέχρι τοῦ 1870 τόσας φορὰς τὸ πολίτευμά της; Διότι ὁ λαὸς δὲν ἦτο πλέον σύμφωνος πρὸς τὰς ἀντιλήψεις τῆς ἀρχῆς, ἤτις θ' ἀπετέλει τὴν βάσιν τοῦ Κράτους. Αἱ παλαιαὶ ἀρχαὶ δὲν ἴσχυον πλέον καὶ αἱ νέαι δὲν ἦσαν ἀρκετὰ ἰσχυραὶ διὰ νὰ ἐπιβληθῶσιν εἰς ὅλους. Ἡ μεγάλη αὐτὴ ἱστορικὴ πεῖρα φαίνεται ὅτι ἔχει σήμερον μίαν οἰκουμενικὴν σημασίαν καὶ μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ ἀγὼν τοῦ Στάλιν ἐναντίον τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ νομιμότης τοῦ καθεστῶτος εἶνε ἀμφισβητήσιμος καὶ ἀβεβαία.

Μία Κυβέρνησις, στερουμένη νομίμου τίτλου, διατηρεῖται εἰς τὴν ἀρχὴν διὰ τῆς βίας. Τὰ ὅπλα καὶ τὸ χρῆμα εἶνε ἀπαραίτητα εἰς ὅλας τὰς Κυβερνήσεις· ἐκεῖνοι, τῶν ὁποίων τὸ δικαίωμα τοῦ κυβερνᾶν δὲν ἔχει διεθνῶς ἀναγνωρισθῇ, ἔχουν μεγαλυτέραν ἀνάγκην τῶν ἄλλων. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον αἱ ἐπαναστάσεις καταφεύγουν τόσον συχνὰ εἰς τὰς δημεύσεις, καὶ ὅταν ἀκόμη αὗται δὲν προεβλέποντο ἀπὸ τὰ προγράμματά των. Ἔχουν ἀνάγκην τὰ εὔρουν χρῆμα, διότι τὸ χρῆμα εἶνε τὸ μόνον μέσον ὅπως συντηρήσῃ κανεὶς στρατιώτας καὶ πολλαπλασιάσῃ τοὺς φίλους του. Δι' ὅλας τὰς Κυβερνήσεις, αἱ ὁποῖαι προέρχονται ἀπὸ μίαν ἐπανάστασιν, αἱ δυσκολίαι ἀρχίζουν ἀφ' ἧς στιγμῆς τελειώνει τὸ χρῆμα.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Μόσχας ἔφθασεν εἰς τὸ σημεῖον αὐτό; Δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ διστάσωμεν νὰ τὸ πιστεύσωμεν. Ἡ σπουδὴ, μὲ τὴν ὁποίαν ἐξήτησε δάνεια εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, δὲν θὰ ἐξηγεῖτο, ἐν τῇ περιπτώσει δὲν ἐξώδευε κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς Ἐπαναστάσεως τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν δημευθεισῶν περιουσιῶν, αἱ ὁποῖαι τὴν ἐβοήθησαν νὰ κρατηθῇ μέχρι σήμερον εἰς τὴν ἀρχήν.

Μία παλαιά, νόμιμος Κυβέρνησις, τῆς ὁποίας οἱ τίτλοι παρ' οὐδενὸς ἀμφισβητοῦνται, δύναται νὰ ὑπερβάλῃ ἐπὶ μακρὸν τὴν ἔκδοσιν χαρτονομισμάτων ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας. Μία ἐπαναστατικὴ Κυβέρνησις, ἀναγνωριζομένη ὑπὸ μιᾶς μικρᾶς μειοψηφίας καὶ ἐπιβαλομένη εἰς τοὺς ἄλλους διὰ τῆς βίας, ἔχει ἀνάγκην ὑγιοῦς νομίσματος — χρυσοῦ καὶ ἀργύρου εἰς μεγάλας ποσότητας. Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις τῆς Μόσχας εἶνε ἠναγκασμένη νὰ πληρώσῃ ἐκ νέου τὸ θησαυροφυλάκιόν της διὰ δανείων, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ εὕρῃ, θὰ ἔχῃ νὰ συναντήσῃ ἐν λίαν προσεχεῖ μέλλοντι δυσχερείας διαρκῶς αὐξανομένας.

Οἱ ἐσωτερικοὶ ἀγῶνες, οἱ ὁποῖοι συγκλονίζουν τὴν Ρωσσίαν, φαίνεται ὅτι ὀφείλονται εἰς τὰς ἐν λόγῳ δυσχερείας. Ἔχουν λοιπὸν δύο ἀφορμὰς : τὴν ἀταξίαν τῶν οἰκονομικῶν καὶ τὴν ἀμφισβητουμένην νομιμότητα τῆς νέας Κυβερνήσεως. Ποῖον συμπέρασμα ἠμπορεῖ νὰ συναγάγῃ κανεὶς ἐκ τῆς ἀναλύσεως αὐτῆς περὶ τῆς σταθερότητος καὶ τοῦ βιωσίμου τοῦ καθεστῶτος ;

Θὰ ἦτο παράβολον νὰ ἰσχυρισθῇ κανεὶς ὅτι αἱ ἡμέραι τοῦ κομμουνιστικοῦ καθεστῶτος εἶνε μετρημέναι. Ἓν καθεστὼς ἄνευ νομίμου τίτλου καὶ ἄνευ χρήματος ἠμπορεῖ νὰ διατηρηθῇ εἰς τὴν ἀρχὴν ἐπὶ πολὺ ἐφόσον δὲν εὑρίσκεται εἰς τὸν δρόμον του μία δύναμις ἱκανὴ νὰ τὸ ἀνατρέψῃ. Ἐὰν ὁ λόγος τῶν ἐσωτερικῶν αὐτῶν ἀγώνων εἶνε ὁ ἀνωτέρω παρ' ἡμῶν ἀναφερόμενος, ἠμπορεῖ κανεὶς ἀπ' ἐναντίας νὰ προΐδῃ ὅτι θὰ διαρκέσουν ἐπὶ πολύ, ὅτι θὰ περιορισθοῦν ἰσόβιος πρὸς στιγμὴν διὰ νὰ ἐκδηλωθοῦν τραχύτερα βραδύτερον καὶ ὅτι θὰ ἐξασθενήσουν μεγάλως τὴν ἐξωτερικὴν δρᾶσιν τῆς Ρωσσίας. Οἱ φοβούμενοι τὸ ξέσπασμα τῆς κομμουνιστικῆς δυνάμεως, ἠμπορεῖ νὰ μένουν ἡσυχοι· οἱ ἐλπίζοντες ὅμως εἰς αὐτὸ θὰ δοκιμάσουν μίαν σκληρὰν ἀπογοήτευσιν. Ἡ Εὐρώπη δὲν εὑρίσκεται πλέον εἰς οἵαν κατάστασιν εὑρίσκετο ὅταν ἐξερράγη ἡ Γαλλικὴ Ἐπανάστασις. Εἶνε καλὰ ὡπλισμένη, πολὺ πλουσία, πολὺ σταθερὰ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, ὥστε νὰ μὴ εἶνε δυνατὸν μία ἐπαναστατικὴ Κυβέρνησις, ἄνευ χρημάτων, συνταρασσομένη ἀπὸ ἐσωτερικὰς διαμάχας, νὰ ἐπιβληθῇ εἰς αὐτὴν μὲ μίαν αἰφνιδίαν πολεμικὴν ἐνέργειαν, καθὼς ἡ Γαλλία εἰς τὸ τέλος τοῦ δεκάτου ὀγδόου αἰῶνος.

GUGLIELMO FERRERO

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΕΝ ΚΙΝΔΥΝΩ

Ὁ δυτικὸς πολιτισμὸς κινδυνεύει !

Τὸ εἶπαν πολλοὶ ἕως σήμερον, μεταξὺ δὲ αὐτῶν καὶ ὁ Μουσσολίνι, ὁ ὁποῖος τὼρα τελευταίως ἐγνοεῖ νὰ εἰπῇ τὴν γνώμην του δι' ὅλα τὰ ζητήματα. Ἡ περιφρόνησις τοῦ γάμου, ἡ τρομακτικὴ αὔξησις τῆς παρανόμου τεκνοποιΐας, αἱ καταχρήσεις καὶ ἡ διαφθορά, ἐπιφέρουν ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ μείωσιν τῆς ὑπεροχῆς τὴν ὁποίαν μέχρι τοῦδε παρουσίαζον οἱ Εὐρωπαῖοι λαοὶ ἀπέναντι τῶν ἄλλων λαῶν τῆς γῆς. Τί μέλλει νὰ γίνῃ ἐὰν μίαν ἡμέραν κάποια φυλὴ ὀλιγώτερον πολιτισμένη ἀπὸ τὴν ἰδικήν μας ἐξηγείρετο καὶ ἐπετίθετο κατὰ τοῦ δυτικοῦ κόσμου, ὁ δὲ πολιτισμὸς τῆς Δύσεως ἐξηναγκάζετο οὕτω νὰ παραιτήσῃ τὴν παγκοσμίου ἡγεμονίας του; Οἱ τηθῇ τῆς παγκοσμίου ἡγεμονίας του; Οἱ φόβοι δὲν εἶνε βεβαίως ἀβάσιμοι. Ἡ Εὐρώπη ἀποτελεῖ μόλις τὸ ἓν πέμπτον τῆς ὑγρᾶς ἐπιφανείας τοῦ πλανήτου, εἶνε δὲ πολὺ φυσικὸν κάποτε νὰ ἀνακωθοῦν τὰ ἄλλα τέσσαρα πέμπτα καὶ νὰ τὴν κολλήσουν εἰς τὸν τοῖχον, κατὰ τὸ κοινῶς λεγόμενον. Ἀλλὰ καὶ ὁ Μουσσολίνι καὶ ὅσοι ἄλλοι πρὸ αὐτοῦ διεκήρυξαν τὸν κίνδυνον τοῦτον, πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι πάρα πολὺ τραγικὰ ἐπῆραν τὸ ζήτημα. Ἀναλυτικῶς οὐδεὶς θὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι εἶνε ἐὐχάριστον πρᾶγμα τὸ νὰ δῇ εἰς τὴν θέσιν τοῦ κ.Ζαΐμη ἕναν μανδαρῖνον,κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος,ἢ εἰς τὴν θέσιν τοῦ κ. Πουανκαρὲ ἕνα Ἀφρικανὸν μασῶντα ζαχαροκάλαμον. Παρομοία μεταβολὴ θὰ ἦτο δι' ἡμᾶς τοὺς Εὐρωπαίους ἕνας ἐξευτελισμὸς ἀρκετὰ ταπεινωτικός.Τὸ νὰ θρηνοῦμεν ὅμως καὶ νὰ ὀλοφυρώμεθα διότι μία τοιαύτη περιπέτεια θέλει καταστρέψει τὸν ὡραῖον δυτικὸν πολιτισμόν, εἶνε πρᾶγμα ὁπωσδήποτε κωμικόν. Εἰς τί συνίσταται αὐτὸς ὁ δυτικὸς πολιτισμός, διὰ τὴν ὕπαρξιν τοῦ ὁποίου τόσον ἐνδιαφέρονται καὶ ποῖα εἶνε τὰ χαρίσματά του τὰ ὁποῖα δὲν θέλομεν νὰ ἐξαφανισθοῦν; Ἂς πάρουμε ἕνα Εὐρωπαῖον κατοικοῦντα εἰς τὸ Παρίσι καὶ ἕνα Κινέζον κατοικοῦντα εἰς ἕνα μικρὸν χωριὸ τοῦ ἀπεράντου κινεζικοῦ Κράτους. Ὁ πρῶτος φορεῖ πανταλόνια τσάρλεστον καὶ ρεμπούμπλικα μπροσαλτίνο, ξυρίζει τὸ μουστάκι του, τρώει σὲ ρεστωράν κοτολέττες πανὲ καὶ πηγαίνει ἀπὸ τὸ σπίτι του στὴ δουλειά του, ἀπέχουσαν διακόσια βήματα, μὲ αὐτοκίνητον. Ὁ δεύτερος φορεῖ μιὰ πουκαμίσα χρωματιστή, ἔχει κοιτιδάκι στὴν κορυφὴ τοῦ κεφαλιοῦ, καταβροχθίζει πέντε κιλὰ ρύζι τὴν ἡμέρα καὶ ὅταν θέλῃ νὰ μεταβῇ εἰς τὸ χωράφι του καβαλλικεύει τὰ πόδια του καὶ πηγαίνει. Ὁ ἕνας ἐκ τούτων λέγεται πολιτισμένος, ὁ ἄλλος ἀπολίτιστος. Διατί ὁ πρῶτος εἶνε πολιτισμένος καὶ ὁ δεύτερος ἀπολίτιστος, ἢ μᾶλλον διατί ὁ πρῶτος εἶνε πολιτισμένος; Τὴν ἀπορίαν εἶχα καὶ ἄλλοτε ὑποβάλει εἰς τὸν ἑαυτόν μου εἰς στιγμὰς μελαγχολικὰς διαθέσεων, τὴν ὑποβάλλω δὲ καὶ τώρα, ποῦ πανταχόθεν ἀκούονται κραυγαὶ ἀπελπισίας διὰ τοὺς κινδύνους, τοὺς ὁποίους διατρέχει ἡ γηραιὰ Εὐρώπη, χωρὶς δυστυχῶς καὶ νὰ δύναται ὁ ἑαυτός μου νὰ μοῦ δώσῃ ἱκανοποιητικὴν ἀπάντησιν. Θὰ μοῦ εἶπον ἴσως μερικοί: «Ἀλλὰ σοαβὸς εἶσαι λοιπὸν καὶ δὲν βλέπεις ποία τερατώδης πρόοδος ἔχει συντελεσθῇ τριγύρω σου; Ὁ κόσμος ἔγει τελείως μεταμορφωθῇ ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν μιᾶς ἐκπολιτιστικῆς ὁρμῆς ἥτις βαίνει ὁλονὲν αὐξανομένη. Περιπατοῦμε εἰς τοὺς ἀέρας, ταξειδεύομεν εἰς τὰ βάθη τῶν θαλασσῶν, ἀκούομεν τὴν φωνὴν τῶν ἰδικῶν μας ἀπὸ χιλιάδας μίλια μακράν, ὑπετάξαμεν ὁλοτελῶς πάσας τὰς μεγάλας φυσικὰς δυνάμεις,τὸ φῶς, τὸν ἀέρα, τὸ ὕδωρ! Τί ἄλλο εἶνε ὅλα αὐτὰ παρὰ πολιτισμός; Αὐτὸς λοιπὸν ὁ πολιτισμὸς ἀπειλεῖται ὥρα νὰ καταρρεύσῃ!»

Ἐξομολογοῦμαι εἰλικρινῶς ὅτι δὲν εἶχα προσέξει καὶ πολὺ τὰ φαινόμενα αὐτὰ πράγματα. Ἔβλεπα ὄντως εἰς τὸν ὁρίζοντα νὰ πετιοῦν ἀεροπλάνα, ἀλλὰ συγχρόνως ἐπληροφορούμην ὅτι ἀπὸ τὰ χίλια αὐτὰ καταπληκτικὰ μηχανήματα, τὰ 999 ἦσαν τοῦ Στραοῦ καὶ τοῦ Στόλον καὶ τὸ ἕνα διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς συγκοινωνίας. Ἔπιδης ἐμάνθανον ὅτι ὑπὸ τοὺς ὠκεανοὺς ταξειδεύουν πλοῖα, ἀλλὰ τὰ πλοῖα αὐτὰ ἦσαν ἐφωδιασμένα μὲ κανόνια καὶ τορπίλλες. Καὶ αἱ πρόοδοι τῆς Χημείας; Ἀληθῶς τώρα ἐφευρέθησαν περίφημες μπογιὲς, μὲ τὶς ὁποῖες ἠμπορεῖ νὰ βάψῃ κανεὶς τὸ προπέρσινο ἐπανωφόρι του, ἀλλὰ τὰ χημικὰ ἐργοστάσια καταγίνονται εἰκοσιτρεῖς ὥρες τὴν ἡμέραν πρὸς παρασκευὴν ἀσφυξιογόνων καὶ τὴν μίαν διὰ τὸ βάψιμον τοῦ ἀτυχοῦς ἐπανωφορίου μας! Μένουν ὅμως ἐκτὸς τούτων καὶ χίλιαι ἄλλαι ἀναρίθμητοι πρόοδοι,ἐνδεικτικαὶ τῶν ἐκπολιτιστικῶν τάσεων τῆς δυτικῆς Εὐρώπης. Ἐνῷ τὰ ἔκθετα ἀποθηκεύουν εἰς τοὺς δρόμους ἀπὸ τὴν πεῖναν καὶ τὸ κρύο, αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἔχομεν ἄπειρα νοσοκομεῖα καὶ ἄσυλα ἀδεσπόσων σκύλων, ὅταν δὲ ἕνας βάρβαρος ταπηλκτικαί,διανοίγουν δὲ νέαςδδοὺςἐρεύνησις ὅσωςξενδιαφέρονται νὰἐξετάσουντὴν κοσμοπολιτικὴν ἀποστολὴν τῆς πέραν τοῦ Ἀτλαντικοῦ Συμπολιτείας. Οἱ συγγραφεῖς τοῦ βιβλίου τούτου περιορίζονται εἰς μίαν προγραμματικὴν τρόπον τινὰ περιγραφὴν γεγονότων,διὰ νὰ ἐξαγάγουν τὰ ἐξ αὐτῶν αὐτομάτως σχεδὸν ἐξαγόμενα. Αἱ περὶ δόξαν προκύπτοντα συμπεράσματα. Αἱ περὶ διεθνοῦς πολιτικῆς κρίσεις ἀποφεύγονται ἐπιμελῶς, οὐδαμοῦ δὲ τοῦ βιβλίου συναντᾷ κανεὶς, ἔστω καὶ μίαν λέξιν ἀναφορὰς συγγραφέως ἢ ἀποκρούσεως. Οἱ συγγραφεῖς παραθέτουν ἔηρῶς τὰ γεγονότα καὶ ἐπ' αὐτῶν κυρίως ἐρείδονται. Οὐδεμίαν καταβάλλουν προσπάθειαν ὅπως καλύψουν τὸν ἰερὸν λεγόμενον ἐγωϊσμὸν διὰ λέξεων διφορουμένης ἠθικῆς σημασίας καὶ ἀποφεύγουν νὰ μᾶς εἴπουν τὰς περὶ τοῦ μέλλοντος ἀπόψεις των. Εἰς τὸν σύντομον πρόλογόν των ἐξηγοῦνται κατὰ τρόπον σαφῆ: «Τὸ ἔργον ἐξυπηρετεῖ εἰς τὴν πραγματικότητα δύο σκοπούς. Θέλει ν' ἀποδείξῃ κατὰ πόσον αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἀκολουθοῦν ἰμπεριαλιστικὴν πολιτικήν, συγχρόνως δὲ νὰ ὑπογραμμίσῃ μερικὰ κύρια χαρακτηριστικὰ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Ἀμερικῆς». Καὶ ὄντως οἱ κ.κ. Νῆριγκ καὶ Φρῆμαν, ἐπέτυχον ἀναμφισβητήτως τὸν σκοπόν των. Κατώρθωσαν νὰ κάμουν τοὺς ἀναγνώστας των—καὶ τοὺς πλέον ἀκατατοπίστους ἀκόμη—νὰ ἐξαγάγουν μόνοι των ὡρισμένα χρήσιμα συμπεράσματα. Ὁ Γερμανὸς οἰκονομολόγος Καρλ Χαουσχόφερ, λαμβάνων ἀφορμὴν ἐκ τοῦ βιβλίου τούτου, τονίζει ὅτι δύο τινὰ δύνανται νὰ συναγάγῃ κανεὶς ἐξ αὐτοῦ : Πρῶτον ὅτι ἡ Ἀμερικὴ εἶνε ἠγναγασμένη νὰ ἀγωνισθῇ σκληρῶς διὰ τὴν διατήρησιν τῆς θέσεως, τὴν ὁποίαν κατέχει σήμερον, καὶ ἴσως εἰς βάρος τῶν ἄλλων καὶ δεύτερον ὅτι ἡ Εὐρώπη, τῆς ὁποίας τὰ συμφέροντα συγκρούονται μὲ τὰ συμφέροντα τῆς Ἀμερικῆς, δὲν πρέπει νὰ περιμένῃ καμμίαν βοήθειαν ἀπὸ τὴν τελευταίαν αὐτὴν, διότι τὸ σύνθημά της εἶνε : Οὐαὶ τοῖς ἀδυνάτοις !

Οἱ ἐν Εὐρώπῃ ὀπαδοὶ τῆς σχολῆς αὐτῆς, προσπαθοῦν ν' ἀποδείξουν διὰ σειρᾶς ἱστορικῶν ἐπιχειρημάτων τὴν μεγάλην διαφορὰν, ἡ ὁποία ὑπάρχει μεταξὺ τῶν μεθόδων καὶ τῆς νοοτροπίας γενικωτέρου τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ νέου κόσμου. Καὶ τὸ βιβλίον τῶν κ.κ. Νῆριγκ καὶ Φρῆμαν δὲν εἶνε, ἐν πολλοῖς καταλληλον διὰ νὰ τοὺς ἀποδείξῃ τὸ ἐναντίον.

Τὸ δολλάριον, κατὰ τοὺς ἐν λόγῳ συγγραφεῖς, ἀπεδείχθη μέχρι σήμερον ὁ καλύτερος, ὁ δεξιώτερος καὶ ὁ ἀσφαλέστερος διπλωμάτης. "Ὅλαι αἱ μέχρι τοῦδε ἐδαφικαὶ κατακτήσεις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, αἱ ὁποῖαι ἀνεμείχθησαν σχετικῶς ἀργὰ εἰς τὴν διεθνῆ πολιτικήν, ἠκολούθησαν πάντοτε τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ Ἀμερικανικοῦ κεφαλαίου, ἦσαν συνέπεια μᾶλλον τῆς οἰκονομικῆς καὶ βιομηχανικῆς διεισδύσεως τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὸν κόσμον. Μὲ ἄλλα λόγια τὸ δολλάριον προϋπῆρξε πάσης πολιτικῆς. Ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἠκολούθησε πάντοτε τὸν δρόμον τοῦ Ἀμερικανικοῦ κεφαλαίου, τὸ δὲ δολλάριον συνώδευε πάντοτε τὴν Ἀμερικανικὴν σημαίαν.

Οἱ κ. κ. Νῆριγκ καὶ Φρῆμαν δὲν ἀποκρύπτουν, ἐξεδίως, ὅτι ὑπῆρξε μία ἐποχὴ, κατὰ τὴν ὁποίαν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἦσαν πτωχαὶ καὶ καταχρεωμέναι, ὁ μολογοῦν ὅμως ὅτι ἀφ' ἧς στιγμῆς ὁ Ἀμερικανὸς χρεώστης κατώρθωσε νὰ γίνῃ πιστωτὴς, ἡ δολλαριακὴ διπλωματία κατέλαβε τὴν πρώτην γραμμὴν, ἡ δὲ πολιτικὴ τοῦ δολλαρίου ἤρχισε νὰ κατακτᾷ διαρκῶς ἔδαφος. Κατὰ τὸ πλεῖστον, τὰ ὅπλα τῆς τελευταίας αὐτῆς ἦσαν φανερὰ προτεταμένα... διότι ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς Ἀμερικῆς δὲν ἐδίστασεν εἰς ὡρισμένα περιπτώσεις νὰ ἐπέμβῃ ἐνεργῶς, προκειμένου νὰ προσατευσῃ τὰ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀποτεθειμένα Ἀμερικανικὰ κεφάλαια. Ἡ Ἀμερικὴ δὲν ἀποστέργει τὴν ἀναμίξιν της εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις ἑνῶν Κρατῶν, οὔτε καὶ αὐτὴν τὴν ὑποστήριξίν της ἀρνεῖται εἰς ἐπαναστατικὰς κινήσεις, δυναμένας νὰ ἐξυπηρετοῦν τὰς προσπαθείας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, πρὸς τὴν οἰκονομικὴν ἐπικράτησίν των. Οἱ εἰλικρινεῖς καὶ ἀειρμοὶ συγγραφεῖς, εἰς ἐνίσχυσιν τῶν ὅσων σχετικῶς ὑποστηρίζουν, ἀναφέρουν μερ

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΑΙΡ.ΑΓΓΛ. 2
ΕΞΑΜΗΝΟΝ . 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛ. 10
ΤΡΙΜΗΝΟΝ . 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ. 50

Μένον οἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς (χρωματιστοὶ κιτρινοὶ) ἀποδεικνύουν τὴν ὑπογραφὴν τῶν κ.κ. Δ. Καλαϊτζῆ καὶ Σ. Μερκούρη, ὡς ἐν τῇ ὑπ' αὐτῶν διευθυνομένῃ ὑπογραφῇ τῆς ἐφημερίδος εἶναι ἐγγεγραμμένοι προβλέψεως περίφημοι ἀντιπρόσωποι τοῦ Φωκᾶ, ὁ ὁποῖος ἐν τῷ ἀπὸ 1ης Ἰουλίου τρέχοντος ἔτους ἀπολογισμῷ του ἐπὶ τοῦ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ἔργου του ἀναφέρει ὅτι ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀκαρνανίας ἐπωλήθησαν 2 ὁμόλογα ἐθνικῆς ἀμύνης, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀργολίδος 5, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀρκαδίας 1, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀρτης 1, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Βοιωτίας 1, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Δωδεκανήσου 1, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Εὐβοίας 1, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ζακύνθου 1, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἠλείας 1, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Θεσπρωτίας 1, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἰωαννίνων 1, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Κεφαλληνίας 1, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Κορινθίας 1, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Λακωνίας 1, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Λευκάδος 1, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Μεσσηνίας 1, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Πρεβέζης 1, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Τριφυλίας 1, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Φθιώτιδος 1, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Φωκίδος 1, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Χίου 1, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ψαρῶν 1, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ὠρωπίας

ΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ
του ΙΩΑΝ. Δ. ΖΕΡΒΟΥ και ΔΗΜ. Ι. ΖΕΡΒΟΥ, Δικηγόρων
ΤΡΑΠΕΖΑ: ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 10, ΑΘΗΝΑΙ

Η σημερον συγγραλλόμενη ύλη προτίθεται δοθεσης του περιοδικού τούτου έρχεται τα εφεξής τοῦ δημόσιου δικαίου και ιδίως του διοικητικού δικαίου της Ελλάδος, δίνεται δε η ευκαιρία εις τὴν νομικὴν μας φαλαγγα.

Εἰς πάντας τοὺς εἰδικοὺς γνώστας τοιχῶν τοῦ ὅτι εἰς τὰ ἐπιστημονικὰ καὶ ἐπαγγελματικὰ καὶ ἀνάγκας τῶν καιρῶν ἰδίως μετὰ τὴν καταστροφὴν τῶν ἀρχείων τῶν Ὑπουργείων καὶ τῶν Κεντρικῶν Ὑπηρεσιῶν τῶν Νομῶν καὶ Κοινοτήτων, τὴν ἐκδήλωσιν τῶν ἀπὸ τὴν ἐπανάστασιν μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν ἐδαφῶν, τὴν ἐπὶ τῶν ἀποκαταστάσεων καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἀστικῶν καὶ ἀγροτικῶν σχέσεων, τὴν ἐφαρμογὴν τῶν κατὰ καιροὺς νόμων περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως, τὴν ἐπιβολὴν τῶν φόρων καὶ τελῶν, τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐκάστοτε ἰσχυόντων νόμων περὶ ἐκλογῶν, τὴν ἐπιβολ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΔΕΝ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΟΡΙΣΤΙΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΔΙΑ ΤΟ ΔΑΝΕΙΟΝ

Ο κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ ΒΟΛΙΔΟΣΚΟΠΕΙ ΜΟΝΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟΝ ΘΑ ΜΕΙΝΗ 15 ΗΜΕΡΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. 14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἐν σχέσει μὲ τὸν χαρακτῆρα τῶν ἐνταῦθα ἐνεργειῶν τοῦ κ. Καφαντάρη, μὲ ἐβεβαίωσεν οὗτος σήμερον ὅτι οὐδεμία ὁριστικὴ ἐνέργεια περὶ τὴν ἔκδοσιν τοῦ δανείου θὰ γίνῃ ἐν Παρισίοις.

Αἱ ἐνέργειαι τοῦ κ. Καφαντάρη περιορίζονται, ὡς μ' ἐβεβαίωσεν, εἰς βολιδοσκοπήσεις τῶν διαθέσεων τῆς γαλλικῆς ἀγορᾶς.

Ὁ τελικὸς καθορισμὸς τῶν ὁριστικῶν ὅρων τῆς ἐκδόσεως τοῦ δανείου θὰ γίνῃ ἐν Λονδίνῳ, ἀφοῦ προηγουμένως συγκεντρωθοῦν καὶ μελετηθοῦν ὅλαι αἱ προτάσεις, αἱ ὑποβαλλόμεναι ἐκ διαφόρων οἰκονομικῶν κέντρων τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς.

Ἡ ἐν Λονδίνῳ διεξαχθησομένη ἐργασία αὕτη θὰ ἀπαιτήσῃ, ὡς ὑπολογίζεται, δεκαπέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας.

Κατὰ τὰς κυβερνητικὰς πληροφορίας, ὁ κ. Καφαντάρης θὰ ἐπανέλθῃ ἐνταῦθα περὶ τὴν 15ην Ἰανουαρίου. Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας ἡ λῆψις ἀποφάσεως ἐπὶ τῶν προτάσεων διὰ τὴν ἀνάληψιν τῆς ἐκδόσεως τοῦ τριμεροῦς δανείου θὰ πραγματοποιηθῇ μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ κ. Καφαντάρη, ὁ ὁποῖος καὶ θὰ θέσῃ ὑπ' ὄψει τῆς Κυβερνήσεως ὅλας τὰς γενομένας ἢ γενησομένας πρὸς αὐτὸν προτάσεις τόσον ἐν Παρισίοις καὶ Λονδίνῳ ὅσον καὶ ἀλλαχόθεν.

ΑΙ ΓΑΛΛΟ-ΙΤΑΛΙΚΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΕΙΣΗΛΘΟΝ ΕΙΣ ΣΤΑΔΙΟΝ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΣ

Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ-ΜΠΡΙΑΝ ΘΑ ΓΙΝΗ

ΡΩΜΗ, 14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) — Μολονότι οἱ ἐπίσημοι ἰταλικοὶ κύκλοι τηροῦν ἄκραν ἐπιφυλακτικότητα, ἡ γενικὴ ἐντύπωσις εἶνε ὅτι αἱ γαλλοϊταλικαὶ σχέσεις εἰσῆλθον εἰς στάδιον βελτιώσεως καὶ ὅτι καταβάλλονται σύντονοι προσπάθειαι διὰ τὴν ἐξομάλυνσίν των.

Οὕτως ὁ κ. Μπριὰν ἐδήλωσε πρὸς ἀπεσταλμένον ἀμερικανικοῦ πρακτορείου εἰδήσεων, ὅτι τὰ περὶ μελλούσης συναντήσεως αὐτοῦ μετὰ τοῦ κ. Μουσσολίνι εἶνε ἀκριβῆ καὶ ὅτι ἡ συνάντησις αὕτη θὰ πραγματοποιηθῇ τὸν προσεχῆ Ἰανουάριον, ἵνα προηγουμένως παρασκευασθῇ τὸ ἔδαφος τῆς συνεννοήσεως.

Ἀφ' ἑτέρου, κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Παρισίων, ὁ «Χρόνος» σχολιάζων ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Μουσολίνι πρὸς ἐφημερίδα τῆς Τύνιδος περὶ γαλλοϊταλικῆς προσεγγίσεως καὶ περὶ ἑνώσεως τῶν λατινικῶν ἐθνῶν, τονίζει τὸ γεγονὸς ὅτι αἱ μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἰταλίας σχέσεις εἰσῆλθον ἤδη εἰς νέαν φάσιν. Καὶ ἡ γαλλικὴ ἐφημερὶς προτείνει τὴν σύναψιν συνθήκης φιλίας, διαιτησίας καὶ μὴ ἐπιθέσεως, ἡ συνομολόγησις τῆς ὁποίας θὰ συνετέλει εἰς τὴν ἐδραίωσιν ἀποτελεσματικῆς συνεργασίας μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἰταλίας.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 14. (Πρ. Χαβᾶς). — Τὸ γαλλικὸν ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἀπηγόρευσε τὴν ἔκδοσιν τῆς ἐν Παρισίοις ἐκδιδομένης ἰταλικῆς ἐφημερίδος «Ταχυδρόμος τῶν Ἰταλῶν», ὀργάνου τῶν ἀντιφασιστῶν ἐξορίστων, διὰ τὰς ἐπιθέσεις της κατὰ τῆς ἰταλικῆς Κυβερνήσεως, αἵτινες ἀποτελοῦν ἀληθῆ προτροπὴν πρὸς διάπραξιν φόνων.

Ο ΟΙΚΟΣ ΧΑΜΠΡΟ ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ΝΑ ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΤΟ ΤΡΙΜΕΡΕΣ ΚΑΙ ΟΛΑ ΤΑ ΑΛΛΑ ΔΑΝΕΙΑ

Η ΑΠΟΣΤΑΛΕΙΣΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Διομήδης, ἀπέστειλεν ἐπιστολὴν πρὸς τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως διὰ τῆς ὁποίας διεβίβασεν ἀντίγραφον ἐπιστολῆς, ἣν ἀπηύθυνε πρὸς αὐτὸν ὁ ἐνταῦθα διαμένων κ. Χάμπρο, τὸ περιεχόμενον τῆς ὁποίας ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ἀγαπητέ κ. Διομήδη,

Ἔλαβον σήμερον τηλεγράφημα παρὰ τῆς ἐν Λονδίνῳ Τραπέζης μου, εἰς ὃ μοῦ λέγουν νὰ πληροφορήσω ἐπισήμως τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι δυνάμεθα νὰ ἐπιτύχωμεν δι' αὐτὴν διὰ πᾶσαν ἐν τῷ μέλλοντι δανειακὴν ἀνάγκην τῆς Ἑλλάδος, τοὺς καλυτέρους ὅρους, οἱ ὁποῖοι δύνανται νὰ ἐπιτευχθοῦν εἴτε ἐν Λονδίνῳ εἴτε ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ μέσῳ τῶν γνωστῶν ὑμῖν φίλων, καθισταμένης οὕτω δυνατῆς τῆς χρησιμοποιήσεως ἀμφοτέρων τῶν ἀγορῶν ἀπὸ τοὺς καλυτέρους ὅρους διὰ τὴν Ἑλλάδα δι' ἑκάστην περίπτωσιν.

»Σύμφωνα πρὸς τ' ἀνωτέρω, ἐννοεῖτε ὅτι εἰμεθα ἕτοιμοι ὅταν ἐπιστῇ ὁ χρόνος ν' ἀναλάβωμεν μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ τὴν οἰκονομικὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμβάσεων Φαουντέσιον καὶ Μαχρῆ.

Διατελῶ ὅλως ὑμέτερος
Κ. Χάμπρο»

Ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὡς ἄνω ἐπιστολὴν τοῦ κ. Κ. Χάμπρο υἱοῦ, πληροφορούμεθα ἐξ ἐγκύρου πηγῆς ὅτι κατόπιν τῶν τελευταίων προφορικῶν συνεννοήσεων, ἡ Τράπεζα Χάμπρο προέβη μέσῳ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἰς δήλωσιν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι εἶνε ἑτοίμη νὰ χορηγήσῃ τὸ δάνειον τῆς σταθεροποιήσεως—6.500.000 λίρας —ὑπὸ τοὺς εὐνοϊκωτέρους ὅρους διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον.

Διὰ τῆς αὐτῆς δηλώσεως ἡ ἐν λόγῳ Τράπεζα γνωρίζει ὅτι ἀναλαμβάνει νὰ χορηγήσῃ κατὰ τὴν ἀνοιξιν ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς ἑταιρείας Φαουντέσιον τὸ δάνειον διὰ τὴν ἀποξήρανσιν καὶ ἄρδευσιν τῆς πεδιάδος τῶν Γενιτσῶν καὶ τὰ ἀντιπλημμυρικὰ ἔργα τοῦ Ἀξιοῦ καὶ Ἀλιάκμονος, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅτι ἐν τῷ διαγωνισμῷ ὁδοποίας συνεργάζεται μετὰ τοῦ ἀγγλοελληνικοῦ ὁμίλου Σὲλ—Σάμουελ—Μακρῆ καὶ ὅτι ἀναλαμβάνει εἰς περίπτωσιν κατακυρώσεως τῆς συμβάσεως εἰς τὸν ὅμιλον τοῦτον, νὰ χορηγήσῃ τὰ σχετικὰ δάνεια ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὡς ἄνω εὐνοϊκοὺς ὅρους καὶ ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ διαγωνίσματος προβλεπομένων προθεσμιῶν.

Τόσον ἡ ἐπιστολὴ τοῦ κ. Χάμπρο ὅσον καὶ τὰ ὡς ἄνω συμπεράσματα ἐκ τῶν προφορικῶν συνεννοήσεων διεβιβάσθησαν τηλεγραφικῶς πρὸς τὸν κ. Καφαντάρην ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης παρακλήσει τοῦ παρεπιδημοῦντος ἐνταῦθα κ. Χάμπρο.

Εἰς τοὺς ἁρμοδίους οἰκονομικοὺς κύκλους κρατεῖ ἡ πεποίθησις ὅτι τὰ νέα ἑλληνικὰ δάνεια θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ ἐκδοθῶσιν ὑπὸ τῆς Τραπέζης Χάμπρο ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ὁμίλου, μὲ τόκον μὴ ἀριστάμενον τοῦ 6—6 1)2 ο)ο καὶ σύνολον ὅρων ἀσυγκρίτως εὐνοϊκοτέρων διὰ τὸ ἑλληνικὸν Δημόσιον, ἀπὸ τοὺς τοῦ α' προσφυγικοῦ δανείου ὑδρεύσεως, Σρυνδικοῦ καὶ ὅλων ἐν γένει τῶν δανείων ἅτινα συνήφθησαν κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ 1922 καὶ ἐντεῦθεν ἀνώμαλον πολιτικὴν περίοδον.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Αἱ βενιζελικαὶ ὀργανώσεις, κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου ἀπεφάσισαν τὸν ἐπαναγνωρικόν» ἑορτασμὸν τῆς σημερινῆς ὀνομαστικῆς ἑορτῆς αὐτοῦ.

Οὕτω ὁρίσθη ὅτι τὴν 9ην π.μ. θὰ γίνῃ δοξολογία εἰς τὴν Μητρόπολιν, θὰ ἐπακολουθήσῃ δὲ τὴν 11ην δεξίωσις εἰς τὴν Λέσχην τῶν Φιλελευθέρων, καθ' ἣν θὰ ὁμιλήσῃ ὁ πρόεδρος αὐτῆς κ. Κασαδέγης. Προβλέπεται ὅτι θὰ γίνῃ μετὰ τὴν δεξίωσιν προσπάθεια συγκροτήσεως διαδηλώσεως.

Ἐκ τοῦ περιβάλλοντος τοῦ κ. Βενιζέλου ἀνεκοινώθη ὅτι θὰ παραμείνῃ μὲν οὗτος σήμερον ἐνταῦθα, ἀλλὰ δὲν θὰ δεχθῇ οὐδένα.

ΟΙ ΙΠΠΟΙ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

Ὑπεβλήθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν πρὸς ἔγκρισιν τὸ πρακτικὸν τῆς ἐνεργηθείσης δημοπρασίας διὰ τὴν ἀγοράν 2000 ἵππων διὰ τὸ στράτευμα. Ἡ παράδοσις τῶν ἐν λόγῳ ἵππων θὰ συντελεσθῇ ἐντὸς τοῦ ἐρχομένου ἔτους.

ΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΤΟΥ κ. ΜΠΑΚΑΛΜΠΑΣΗ ΕΚ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. 14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὁ κ. Μπακάλμπασης ἐπανελθὼν τὴν νύκτα ἐκ τῆς περιοδείας ἀνὰ τὴν Μακεδονίαν καὶ Θράκην ἀνεκοίνωσεν, ὅτι διεπίστωσε τὸν πόθον δημιουργίας στερρᾶς βάσεως ἀναπτύξεως τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ καὶ ὅτι οἱ δῆμοι καὶ αἱ κοινότητες ἀρχίζουν νὰ χαράσσουν γρομμὰς κοινωνικῆς πολιτικῆς, αἱ ὁποῖαι ὀφείλουν νὰ ἐπισύρουν τὴν προσοχὴν τοῦ κέντρου.

Ὁ κ. ὑπουργὸς θὰ μεταβῇ μεθαύριον εἰς δυτικὴν Μακεδονίαν.

ΑΙ ΑΔΕΙΑΙ ΤΩΝ ΟΠΛΙΤΩΝ

Ἐκοινοποιήθη διαταγὴ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τῆς ὁποίας ἐντέλλονται τὰ διάφορα σώματα καὶ ὑπηρεσίαι ὅπως χορηγοῦν δημήνους κανονικὰς ἀδείας εἰς τοὺς στρατευσίμους τῶν διαφόρων ἀπογραφῶν τοὺς συμπληρώσαντας ὀκτάμηνον πραγματικὴν ὑπηρεσίαν.

Αἱ ἀδειαι θὰ χορηγοῦνται ἐφ' ὅσον αἱ ἀνάγκαι τῆς ὑπηρεσίας ἐπιτρέπουν τοῦτο.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ο κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΕΧΩΡΗΣΕ ΔΙΑ ΡΩΜΗΝ

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΣΥΝΟΜΙΛΙΩΝ ΤΟΥ ΜΕ ΤΟΝ κ. ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ

ΒΑΣΙΣ ΠΑΣΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΩΣ Η ΓΑΛΛΟ-ΙΤΑΛΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Γενεύης, ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἀνεχώρησε σήμερον πρὸ μεσημβρίας ἐκεῖθεν μεταβαίνων εἰς Ρώμην. Εἰς τὴν Ἰταλικὴν πρωτεύουσαν ὁ Ἕλλην ὑπουργὸς θὰ παραμείνῃ ἐπί τινας ἡμέρας, προτιθέμενος νὰ συναντηθῇ μετὰ τῶν Ἰταλῶν ἰθυνόντων καὶ μετὰ τοῦ κ. Μουσσολίνι, τὸν ὁποῖον θὰ εὐχαριστήσῃ διὰ τὴν ὑποστήριξιν τῶν Ἑλληνικῶν ζητημάτων ὑπὸ τῆς Ἰταλικῆς ἀντιπροσωπείας ἐν Γενεύῃ.

Σχετικὴ μὲ τὸ εἰς Ρώμην ταξείδιον τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου θεωρεῖται ἡ εἰς Γενεύην μετάβασις τοῦ ἐνταῦθα ἐπιτετραμμένου κ. Μελᾶ, ὅστις κατέστησε τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν ἐνήμερον τῆς τελευταίας τροπῆς τῶν Ἑλληνογαλλικῶν σχέσεων.

Βεβαιοῦται, ἀφ' ἑτέρου, ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα Ἑλληνικῶν κύκλων, ὅτι οὐδεμία σημαντικὴ μεταβολὴ κατευθύνσεως τῆς Ἑλληνικῆς διπλωματίας πρόκειται νὰ ἐπέλθῃ ἐκ τῶν συνομιλιῶν τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου μετὰ τῶν ἐν Ρώμῃ ἀρμοδίων.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, μεθ' οὗ ἔσχον πρὸ ἡμερῶν μακρὰν συνομιλίαν ἐν Γενεύῃ περὶ τῶν ἰθυνουσῶν γραμμῶν τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς του, μοὶ ἐτόνισε χαρακτηριστικῶς, ὅτι προσίμιον πάσης οὐσιαστικῆς μεσογειακῆς κατευθύνσεως τῆς Ἑλλάδος ἔσται ἡ προσέγγισις Γαλλίας καὶ Ἰταλίας, ἥτις παραμένει ἀκόμη εἰς τὸ στάδιον τῶν «εὐσεβῶν πόθων».

ΘΑ ΜΕΤΑΒΗ ΚΑΙ ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν ἠγγέλθη ὅτι ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἐπιστρέφων ἐξ Εὐρώπης θὰ ἔλθῃ ἐνταῦθα νὰ ἐξετάσῃ δι' ἀντιπροσώπου τὰ ζητήματα τῆς Ζώνης.

ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΥΝΕΡΧΕΤΑΙ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΘΑ ΔΙΑΚΟΠΟΥΝ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΑΙ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ ΠΕΡΙ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ

Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον συνεκλήθη διὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς σήμερον, εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον.

Τὸ Συμβούλιον ἐ' ἀσχοληθῇ ἐπὶ διαφόρων γενικῆς φύσεως ζητημάτων καὶ ἄλλων ὑπηρεσιακῶν, κατ' εἰσήγησιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὑπουργῶν. Μεταξὺ τῶν πρώτων περιλαμβάνεται καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἀναμίξεως τῶν σπορελαίων μετὰ τοῦ ἐλαιολάδου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶχε ζητηθῇ, κατόπιν προηγηθείσης συζητήσεως εἰς ἓν ἐκ τῶν τελευταίων ὑπουργικῶν συμβουλίων, καὶ ἡ γνώμη τοῦ κ. Καφαντάρη. Ὡς ἀνεκοίνωσε χθὲς τὴν νύκτα ὁ κ. Πρωθυπουργός, ὁ κ. Καφαντάρης ἀπήντησεν ἤδη τηλεγραφικῶς, ἐκφράζων τὴν προσωπικήν του γνώμην ἐν προκειμένῳ κατὰ τῆς ἀναμίξεως. Προσθέτει ἐν τούτοις ὁ κ. Καφαντάρης, ὅτι τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον εἶνε ἐλεύθερον νὰ λάβῃ οἱανδήποτε σχετικὴν ἀπόφασιν. Κατὰ τῆς ἀναμίξεως εἶνε κεκηρυγμένος, ὡς ἐδήλωσε, καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργός. Λόγῳ ὅμως τῆς συσχετίσεως τοῦ ζητήματος πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ἐλαίων, πιστεύεται ὅτι θὰ ἐξευρεθῇ συμβιβαστικὴ λύσις, λαμβανομένης τελικῆς ἀποφάσεως κατὰ τὸ σημερινὸν ὑπουργικὸν συμβούλιον.

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Κατὰ τὸ σημερινὸν ὑπουργικὸν συμβούλιον θὰ καθορισθοῦν καὶ αἱ περαιτέρω ἐργασίαι τῆς Βουλῆς, κανονιζομένης τῆς σειρᾶς τῶν συζητηθησομένων νομοσχεδίων. Σχετικῶς, ἀνεκοινώθη χθὲς ὅτι ἐσπέραν ὅτι αἱ συνεδριάσεις τοῦ Σώματος δὲν θὰ παραταθοῦν, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, καὶ τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα, διακοπτόμεναι εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἄλλων τινῶν ἐπειγόντων νομοσχεδίων. Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Παρασκευῆς δὲν θὰ γίνῃ συζήτησις διὰ τὸ ζήτημα τῆς διώξεως τῶν κομμουνιστῶν βουλευτῶν. Θὰ ζητηθῇ δὲ μένον ἡ συνέχισις τῆς συζητήσεως διὰ τὴν ὁδοποιΐαν.

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΠΕΡΙ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ

Εἰς τὸ σημερινὸν ὑπουργικὸν συμβούλιον ὁ κ. Παπαναστασίου θὰ εἰσηγηθῇ τὸ καταρτισθὲν παρ' αὐτοῦ, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ κ. Διανεπούλου, νομοσχέδιον περὶ συγκροτήσεως τῆς Γερουσίας, ἀντίγραφα τοῦ ὁποίου θὰ διανεμηθοῦν εἰς τοὺς κ.κ. ὑπουργοὺς πρὸς μελέτην. Τὸ νομοσχέδιον θὰ κατατεθῇ κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Παπαναστασίου, εἰς τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς.

Διὰ τὴν τελικὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ νομοσχεδίου, συνῆλθε καὶ χθὲς ἡ ἐκ βουλευτῶν τῶν διαφόρων κομμάτων ἐπιτροπὴ ἡ ὁποία, μετὰ μακρὰς συζητήσεις, ἐπήνεγκεν εἰς αὐτὸ διαφόρους τροποποιήσεις μὴ ἀφιστάμενας κατὰ πολὺ τοῦ κειμένου ὅπερ ἐδημοσιεύσαμεν χθές.

Ἡ κυριωτέρα τροποποίησις ἀφορᾷ εἰς τὸν τρόπον τῆς ἐκλογῆς, καθορισθέντος ὅτι ὁ ἐκλεγεὺς θὰ ψηφίζῃ ὑποχρεωτικῶς τὸν συνδυασμὸν τοῦ κόμματός του, ἀλλὰ θὰ ἔχῃ καὶ τὸ δικαίωμα νὰ δώσῃ 1—4 θέσεις, ἐκλεκτικῶς, καὶ εἰς ὑποψηφίους τοῦ ἀντιπάλου συνδυασμοῦ ἢ ἀλλους. Ἡ σχετικὴ κλίμαξ καθωρίσθη ὡς ἑξῆς:

Διὰ τοὺς συνδυασμοὺς μέχρις 6 ὑποψηφίων, τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλεγέως εἶνε νὰ ἀλλάξῃ μόνον τοὺς 2, διὰ τοὺς συνδυασμοὺς μέχρις 8 ὑποψηφίων τοὺς 3 καὶ διὰ τοὺς συνδυασμοὺς μέχρι τῶν 12 τοὺς 4.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν δευτέραν κατανομήν, καθωρίσθη ὅσι δι' αὐτὴν ὡς ἐκλογικὴ περιφέρεια λαμβάνεται ὁλόκληρον τὸ Κράτος.

Ὡς πρὸς τὴν ἐπαγγελματικὴν ἐκπροσώπησιν, ἀπεφασίσθη ὅπως οἱ ἐκλογεῖς τῶν γερουσιαστῶν τῆς δευτέρας κατηγορίας (τὰ διοικητικὰ συμβούλια τῶν ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων) ψηφίζουν μόνον 1 ὑποψήφιον. Τὰ τῆς ψήφου τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Τύπου θὰ καθορισθοῦν μεταγενεστέρως διὰ διατάγματος.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐκλογικὰς περιφερείας, οὐδεμία ὁριστικὴ ἀπόφασις ἐλήφθη, παρὰ τὴν ἐπιμονὴν ὡρισμένων βουλευτῶν ὅπως ἡ Πελοπόννησος ἀντὶ τῶν δύο ἀπομένουσα τρεῖς περιφερείας. Ἐπίσης οἱ κ.κ. Χαΐνης, Καλκάνης καὶ Χασιώτης ἐπέμειναν ὅπως ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τῇ Γερουσίᾳ ἀντιπροσώπων τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου αὐξηθῇ κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὸν ἀγροτικὸν πληθυσμόν. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ὡς καὶ ἐπὶ ἄλλων γενικωτέρων παρατηρήσεων, ἔπως τῆς ἐκλογῆς διὰ σφαιριδίου, δὲν ἐλήφθησαν ἀποφάσεις, ἐφόσον τὸ νομοσχέδιον θὰ ὑποβληθῇ, ἐντὸς τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, καὶ εἰς τὴν κρίσιν εἰδικῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, προτοῦ τεθῇ ὑπὸ συζήτησιν ἐν τῇ Βουλῇ.

Ἡ ἐπ' αὐτοῦ συζήτησις θὰ διεξαχθῇ μετὰ τὰς διακοπάς.

Η ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΚΛΗΡΟΥ

Ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὑπεβλήθη χθὲς διὰ τοῦ Μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσοστόμου πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως μακρότατον ὑπόμνημα σχετικῶς πρὸς τὴν ἀντιπροσώπευσιν τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν συγκροτηθησομένην Γερουσίαν.

Κατὰ τὸ ὑπόμνημα, οἱ στενοὶ δεσμοὶ εἵτινες συνδέουν τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Πολιτείαν, ἁρμονικῶς δύνανται νὰ κατοχυρωθοῦν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς συγκροτήσεως τῆς πρώτης Γερουσίας. Ὁ ὀρθόδοξος κλῆρος, ὅστις ἀριθμεῖ ὑπὲρ τὰς 10.000 μελῶν καὶ ἀποτελεῖ ὀργανωμένην τάξιν, πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ συμπεριληφθῇ μεταξὺ τῶν ὀργανώσεων αἱ ὁποῖαι θ' ἀντιπροσωπευθοῦν εἰς τὴν Γερουσίαν.

Τὸ ὑπόμνημα ἀναφέρει ἄλλα κράτη ὅπως ἡ Αὐστρία, ἡ Ἀγγλία, ἡ Ρουμανία κλπ. ὅπου οἱ ἀρχιερεῖς πάσης θρησκευτικῆς ἀποχρώσεως ἀποτελοῦν αὐτοδικαίως μέλη τῶν σωμάτων τῆς Γερουσίας. Ἡ ἑλληνικὴ αὐτοκέφαλος ἐκκλησία δὲν ἔχει βεβαίως τοιαύτας ἀξιώσεις, φρονεῖ ὅμως ὅτι πρέπει ν' ἀντιπροσωπεύεται διὰ τριῶν τοὐλάχιστον τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολιτῶν ἐριζομένων ὑπὸ τῆς συνελεύσεως τῶν ἱεραρχῶν καθὼς καὶ ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν δικαιουμένου πάντοτε νὰ παρακάθηται εἰς τὴν Γερουσίαν.

Ἐν τέλει ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ζητεῖ ὅπως ὁ κ. Ζαΐμης εἰσηγηθῇ εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον τὴν αἴτησιν ταύτην τῆς Ἐκκλησίας.

2α ΕΚΔΟΣΙΣ

ΟΨΙΜΟΣ ΑΥΣΤΗΡΟΤΗΣ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΣΥΝΕΛΗΦΘΗΣΑΝ 216 ΦΟΙΤΗΤΑΙ

ΡΩΜΗ, 14 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Βουκουρεστίου, ἡ ρουμανικὴ κυβέρνησις, ἡ ρουθμιουργηθέντος εἰς τὸ ἐξωτερικὸν θορύβου διὰ τὰς σκηνὰς τῆς Ὀράντεα Μάρε, ἀπεφάσισε τὴν λῆψιν αὐστηρῶν μέτρων ἐναντίον τῶν ὑπαιτίων φοιτητῶν καὶ τῶν ἁρμοδίων, οἵτινες δὲν κατώρθωσαν νὰ προλάβουν τὰς ταραχάς.

Οὕτω συνελήφθησαν 216 φοιτηταὶ εἰς Ὀράντεα Μάρε, ἐνεργεῖται δικαστικὴ διώξις ἐναντίον 21 φοιτητῶν καὶ 28 ἰδιωτῶν, εἰς κλοῦς δὲ ἐνεργοῦνται τὰ δέοντα κατὰ 44 φοιτητῶν καὶ 9 ἰδιωτῶν. Εἰς Βουκουρέστιον 11 φοιτηταὶ θὰ παραπεμφθοῦν εἰς τὰ Στρατοδικεῖον.

Δι' ἀνακοινωθέντος ἐπίσης ἡ κυβέρνησις κατηγορεῖ τοὺς νομάρχας καὶ τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχὰς τῆς Ὀράντεα Μάρε, τοῦ Κλοὺζ καὶ τοῦ Μπρὰσοβ διὰ μὴ ἐνεργήσαντας διὰ τῶν πρέπουσῶν τὴν ἀντικατάστασιν τῶν. Τὸ ἀνακοινωθὲν προσθέτει ὅτι θὰ ἐνεργηθοῦν τὰ δέοντα κατὰ τῶν δικαστικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν.

Τέλος ἡ ρουμανικὴ κυβέρνησις θὰ ὑποβάλῃ νομοσχέδιον περὶ παροχῆς 98 ἑκατομμυρίων διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν παθόντων.

Ἐγένετο ἀπόπειρα κηρύξεως γενικῆς ἀπεργίας τῶν φοιτητῶν τοῦ Βουκουρεστίου. Πάντα τὰ Πανεπιστήμια τῆς Ρουμανίας ἐκλείσθησαν μέχρι τῆς 16 Δεκεμβρίου.

ΜΑΚΡΑ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΠΟΥΑΝΚΑΡΕ ΚΑΙ ΜΑΡΚΟΒΙΤΣ

ΤΑ ΣΕΡΒΙΚΑ ΧΡΕΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ κ. Πουανκαρὲ ἔσχε μακρὰν συνομιλίαν σήμερον μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Σερβίας κ. Μάρκοβιτς.

Κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ Τύπου, ἡ συνομιλία περιεστράφη περὶ τὸν δικαιονισμὸν τῶν σερβικῶν πολεμικῶν χρεῶν πρὸς τὴν Γαλλίαν.

ΕΔΙΧΑΣΘΗ Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ

ΙΔΡΥΕΤΑΙ ΚΑΙ ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΗ

Ἐνώπιον τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας παρουσιάσθησαν χθὲς ἀντιπρόσωποι 25 καὶ πλέον διδασκαλικῶν συλλόγων τῶν ἐπαρχι